

GASSIR +
IL COMBATTIMENTO
DI TANCREDI
E CLORINDA

CLAUDIO MONTEVERDI

Tussen de compositie van Monteverdi's *Combattimento* en Loevendie's *Gassir* liggen ruim 350 jaar. Inhoudelijk vertonen deze twee eenakters evenwel verrassend veel gelijkenis, aangezien ze beide de zinloosheid van het krijgsweld als thema hebben. De intieme omgeving van de Amsterdam Studio's en de fysieke nabijheid van solisten en orkest maken de beklemmendheid van de voorstelling bijna tastbaar. De bootreis van Het Muziektheater naar de Amsterdam Studio's vormt de opmaat voor deze bescheiden maar bijzondere productie.

THEO LOEVENDIE

1930

GASSIR

OPERA IN EEN AKTE

LIBRETTO VAN DE COMONIST

GEBASEERD OP EEN AFRIKAANS
VOLKSVERHAAL

CLAUDIO MONTEVERDI

1567-1643

IL COMBATTIMENTO
DI TANCREDI E CLORINDA

UIT HET MADRIGALBOEK NR. VIII

MADRIGALI GUERRIERI ET AMOROSI
TEKST VAN TORQUATO TASSO

AMSTERDAM STUDIO'S AMSTERDAM

volgende voorstellingen 30 31 MEI, 2 3 4 5 8 9 11 12 JUNI 1993

muzikale leiding DAVID PORCELIJN
 regie PIERRE AUDI
 ruimtelijke indeling en kostuums CLOE OBOLENSKY
 ism JANNIS KOUNELLIS
 belichting GERRY VAN PUYMBROUCK
 ism JEAN KALMAN
 gevechtchoreografie GER VISSER
 orkest ASKO ENSEMBLE

Partridge/Priestess	CLARON McFADDEN	Clorinda	LORNA ANDERSON
Gassir	ROBERT POULTON	Tancredi	MAARTEN KONINGSBERGER
Rafi	ROGER SMEETS	Verteller	GUY DE MEY
Safi	CHRISTOPHER GILLET		
	KEVIN CONNERS		
Shamsi	TIMOTHY WILSON		
Yemni	LIEUWE VISSER		

PLAATSKAARTEN f50,- incl. bootretour AMSTERDAM STUDIO'S AMSTERDAM RESERVEREN 020-6255 455

Het MUZIEKTHEATER

AMSTERDAM

pelléas et
mélisande
 c l a u d e d e b u s s y

DRAME LYRIQUE EN CINQ ACTES ET TREIZE TABLEAUX

LIBRETTO VAN MAURICE MAETERLINCK

première 1 JUNI 1993
 HET MUZIEKTHEATER AMSTERDAM
 OFFICIËLE OPENING VAN HET HOLLAND FESTIVAL 1993

volgende voorstellingen 4 6 8 11 13 16 18 20 23 JUNI 1993

muzikale leiding SIMON RATTLE
 regie PETER SELLARS
 decors GEORGE TSYPIN
 kostuums DUNYA RAMICOVA
 belichting JAMES F. INGALLS
 zangcoach JANINE REISS

orkest ROTTERDAMS PHILHARMONISCH ORKEST
 koor KOOR VAN DE NEDERLANDSE OPERA
 o.l.v. WINFRIED MACZEWSKI

Rolverdeling

PELLÉAS
PHILIP LANGRIDGE
MÉLISANDE
ELISE ROSS
GOLAUD
WILLARD WHITE
ARKEL
ROBERT LLOYD
GENEVIEVE
FELICITY PALMER
YNIOLD
GAËLE LE ROI
UN MÉDECIN
CHARLES VAN TASSEL
UN BERGER
LEO GEERS

Overige medewerkers

assistent-dirigent
MARK STRINGER
assistent van de regisseur
FRED FRUMBERG
repetitoren
BRIAN MASUDA
JAN ROELOF WOLTHUIS
regie-assistent en avondregie
DAVID PRINS
productieleiders
ED BEENTJES
PUCK RUDOLPH
voorstellingsleiders
DEIN SCHMIDT
MECHTELDE VAN GESTEL
toneelmeester
HUUB HUIKESHOVEN
belichter
JAN KOREMANS
rekwisiteur
ERIK DE HAAN
kap en grime
EUGÈNE LINNEWEEVER
JAN RUEDISUELI
assistentie kostuumproductie
ELIZABETH GARAT
PIA KLEPPER
titelregie en
bediening boventitelapparaatuur
ERIK BORGMAN
coach Franse taal
TRILLE BEDARRIDES
orkestinspecteurs
ANDRÉ VAN DER LAAN
JOOP ROOVERS
koorassistentie
JANNIE FRANSMAN
indeling repetities
JOEP WINTERS

Figuratie

vader van Pelléas
WILLEM GOMES
verzorgster van Arkel
MONIQUE HOOGMOED
huispersoneel
JACKY BERNABELA
CHERYL BRAAM
JASMIN SAAVEDRA
JANICE ESAJAS (reserve)
daklozen
ALI SAID BACAR
POPPIE POPPER
HANS VISSER
politieagenten
DICK ADDENS
HARRY BARKEMA
JEROEN KLUIVER
WILGO METTENDAF
ROBERTO NANCUSO
ALVAREZ
OLEV ROODE
TIMO DE SMET
PATRICK MATHURIN

Decors, kostuums, rekwisieten,
pruiken, grime, belichting en geluid
vervaardigd en verzorgd door de
Technische Organisatie
Muziektheater.

De opera wordt in het Frans gezon-
gen en in het Nederlands boventi-
teld. De voorstelling duurt circa 3
uur, inclusief één pauze.

Met het oog op de concentratie van
de artiesten en het publiek verzoeken wij u vriendelijk doch dringend
het hoesten en andere storende ge-
luiden tot een minimum te beperken.

Fotograferen en vervaardigen van
geluids- en/of beeldopnamen zijn
niet toegestaan.

Het Verhaal

Golaud, eerste zoon van Geneviève en de kleinzoon van koning Arkel van Allemonde, is tijdens de jacht in het bos verdwaald. Bij een bron treft hij de jonge en onbekende Mélisande wenend aan, die zeer emotioneel en afwijzend reageert op zijn vragen. Zij vertelt hem niet wie zij is, alleen zegt ze dat haar gouden kroon in de bron is gevallen. Golaud wil de kroon voor haar uit het water halen, maar zij staat dit niet toe. Heftig verzet zij zich tegen zijn voorstel om met hem mee te gaan. Uiteindelijk stemt ze toch toe. Golaud durft zijn grootvader Arkel niet van zijn nieuwe mysterieuze geliefde op de hoogte te stellen en wacht zes maanden met het bericht. In een brief aan zijn jongere halfbroer Pelléas vraagt hij deze om hun grootvader gunstig te stemmen. Alleen wanneer op de toren van het familieslot een fakkel brandt, weet Golaud dat de grootvader hem heeft vergeven en zal hij terugkeren met zijn bruid. Arkel geeft opdracht aan Pelléas om vanaf nu elke avond de fakkel te ontsteken. Pelléas vraagt eveneens toestemming om naar een vriend te reizen die op sterven ligt. Arkel en Geneviève wijzen dit plan af omdat ook zijn eigen vader ziek is.

Golaud en Mélisande hebben hun intrek genomen in het slot en nog dezelfde avond wandelt Geneviève met Mélisande door de sombere tuin rond het kasteel. Ook Pelléas voegt zich bij dit gezelschap. Op de verre zee zien ze, ondanks een opstekende storm, het schip vertrekken waarmee Golaud en Mélisande arriveerden. Ze wandelen terug naar het slot om Yniold, de zoon van Golaud uit diens eerste huwelijk, te ontmoeten. Mélisande is getroffen door de mededeling van Pelléas dat hij de volgende dag zal vertrekken.

Pelléas stelt zijn vertrek echter uit en hij ontmoet Mélisande bij een fontein in het slotpark, die de bron der blinden wordt genoemd. Pelléas probeert meer over haar te weten te komen, maar ze ontwijkt zijn vragen door met haar trouwring te spelen. Plots valt de ring in het water, op het moment dat de kasteelklok twaalf uur slaat. Ze vraagt zich bezorgd af hoe ze het verlies van haar ring tegenover Golaud moet verantwoorden. Pelléas raadt haar aan 'de waarheid' te vertellen. Toen de klok die middag twaalf uur sloeg, is Golaud met zijn paard gestruikeld en gewond geraakt. Mélisande waakt aan zijn ziekbed en kan haar gevoelens van ongeluk niet verbergen. Zij wil

het slot met hem ontvluchten. Golaud merkt dat haar ring ontbreekt. Op de vraag naar de oorzaak van het verlies antwoordt Mélisande met een leugen. Ze vertelt dat ze hem in een grot bij zee heeft verloren. Golaud eist dat ze samen met Pelléas nog dezelfde nacht de ring gaat zoeken. Pelléas en Mélisande lopen vervolgens naar de grot. Uit angst voor de duisternis en de slapende zwervers in de grot keren ze terug naar het slot.

Pelléas komt definitief afscheid nemen van Mélisande en ziet haar in het venster van een torenkamer zitten. Ze kamt haar blonde haar. Pelléas vraagt haar om met een handdruk afscheid te nemen. Als ze zich vooroverbuigt om hem de hand te reiken, glijdt haar lange haardos naar beneden. Pelléas streelt de haren, kust ze en verstrengelt ze tenslotte met een wilgetak. Golaud betrapt beiden bij dit spel, is zeer ontstemd en neemt Pelléas mee naar de donkere en sombere gewelven van het slot. In deze doodse omgeving laat hij hem een diepe put zien.

Het wantrouwen van Golaud neemt toe en hij onder-
vraagt zijn zoontje Yniold over de verhouding tussen Pelléas en Mélisande. Wanneer die vertelt dat ze elkaar een keer hebben gekust, ontsteekt hij in woede. Yniold moet door het raam van Mélisandes kamer haar samenzijn met Pelléas bespieden. Grootvader Arkel voorvoelt onheil en draagt Pelléas op te vertrekken. Hij probeert de nog altijd ongelukkige Mélisande gerust te stellen. Golaud is echter zeer ontstemd over het gedrag van zijn echtgenote. Pelléas en Mélisande ontmoeten elkaar nog een laatste keer bij de fontein. Ze bekennen eindelijk de gevoelens die ze al lange tijd voor elkaar koesteren. Dan verschijnt Golaud, die Pelléas dodelijk treft met zijn zwaard. In zijn achtervolging van de wegvlochtende Mélisande verwondt hij haar licht. Zij wordt ernstig ziek, maar de arts verzekert Golaud dat haar ziekte niets met de lichte verwondingen, maar met iets anders te maken heeft. Golaud vraagt daarop aan Mélisande of haar liefde voor Pelléas schuldig was. Zij antwoordt ontwijkend en uiteindelijk sterft ze, na een laatste blik te hebben geworpen op haar pasgeboren kind.

The Story

Golaud, the eldest son of Geneviève and grandson of King Arkel of Allemonde, has lost his way in the forest while out hunting. He comes across the young unknown Mélisande weeping beside a well and she responds in a highly emotional and dismissive way to his questions. She does not tell him who she is, only that her golden crown has fallen into the well. Golaud offers to retrieve the crown from the water but she prevents him. Initially she strongly resists his suggestion that she should go with him, but finally she capitulates. It is six months before Golaud dares to inform his grandfather Arkel about his new and mysterious love. In a letter to his younger half-brother, Pelléas, he asks the latter to put in a good word for him with their grandfather. Only when he sees a torch burning from the tower of the family castle will Golaud know that his grandfather has forgiven him and that he can return with his bride. Arkel tells Pelléas to light the torch every evening from now on. Pelléas asks permission to go to a friend who is on his deathbed but Arkel and Geneviève refuse because his own father is also ill.

Golaud and Mélisande have taken up residence in the castle and that same evening Geneviève and Mélisande wander through the cheerless garden surrounding the castle. They are joined by Pelléas. In the far distance, as a storm gathers, they watch the ship which brought Golaud and Mélisande departing. As they walk back to the castle they meet Yniold, Golaud's son by his first marriage. When Pelléas announces that he will be leaving the following day Mélisande is deeply affected.

Pelléas, however, delays his departure and he meets Mélisande in the castle grounds by a fountain which is known as the well of the blind. Mélisande sits by the edge of the water and Pelléas tries to get her to reveal more about herself, but she deflects his questions by playing with her wedding ring. Suddenly the ring falls into the water at the same moment as the castle clocks strikes twelve. She worriedly asks how she can explain the loss of the ring to Golaud. Pelléas advises her to tell the truth. When the clock struck twelve that day Golaud was thrown from his horse and wounded. Mélisande watches at his bedside and cannot conceal her unhappiness. She wants to flee from the castle with him. Then Golaud notices that her ring is missing. When he asks her how she came to lose it,

Mélisande answers by telling a lie. She says that she lost it in a cave by the sea. Golaud orders her to go and look for it that very night with Pelléas. Pelléas and Mélisande go off towards the cave, but fear of the dark and of three sleeping tramps force them to return to the castle.

Pelléas comes to bid a final farewell to Mélisande and sees her sitting at the window of a room in the tower combing her blonde hair. Pelléas begs her to give him her hand in farewell and as she leans out of the window to reach for his hand her long tresses cascade down. Pelléas coils the hair playfully round himself, kissing it and finally entangling it in a willow branch. Golaud catches both of them at their game and furiously leads Pelléas away to the dark and gloomy castle vaults.

Golaud's suspicions grow and he interrogates his little son Yniold about Pelléas and Mélisande's relationship. When the boy tells him that he once saw them kissing, his anger explodes. Sitting on his father's shoulders, Yniold is forced to spy on the couple through Mélisande's window. Arkel anticipates disaster and orders Pelléas to leave. He tries to comfort Mélisande in her unhappiness. Golaud, however, is beside himself with rage at his wife's behaviour. Pelléas and Mélisande meet for a last time at the fountain. They finally admit to their love for each other. Golaud appears and mortally wounds Pelléas with his sword. As he pursues the fleeing Mélisande he wounds her slightly. She becomes seriously ill, but the doctor assures Golaud that her illness has nothing to do with the light wound but is caused by something else. Golaud asks Mélisande if her love for Pelléas was a guilty one. She answers evasively and, finally - after casting a last glance at her newly-born child - she dies.

Rotterdams Philharmonisch Orkest

1e viool

GERARD HETTEMA
KEES HÜLSMANN
KAORU KAKUDO
JOHN HELSTONE
BENZION SHAMIR
EDWARD LECOUFFE
JÖRN SCHROEDER
FUMI ARAI
AESIL KIM
ITAMAR SHIMON
ARNO BONIS
MIREILLE VAN DER WART
SHELLY GREENBERG
COR VAN DER LINDEN
MARY O'REILLY
RACHEL BROWNE
MARIA DINGJAN
JANWILLEM TOEBES
DIANA MORRIS
MARIE-JOSÉ SCHRJNER

2e viool

VACLAV NOVAK
MIEKE BIESTA
MISHA FURMAN
FRANK DE GROOT
HANNIE VOERS
HANS OUDSHOORN
AGNES TÖNKÖ
ZSOFIA KISS
PHILIP PHILIPSE
LUCIAN MIHAILESCU
PIETER VAN DER PEIJL
MIEKE BRUIJNING
TOMOKO HARA
JOLIJT KLEINSTEUBER
ELINA HIRVILAMMI

altviool

GERRIT OLDEMAN
RON EPHRAT
MAX ROOSENSTEIN
ALEXANDER PRUMMEL
JEANNE RIZOV
VLADIMIR KREJZA
JOSEF SCHEBAL
WILBERT SCHEIFE
DAVID COX
MICHEL DOBROWOLSKI
ALISON EWER
COEN VAN DER HEIDE
MIRIAM VAN DIXHOORN
KERSTIN BONK
CARO WIERING

violoncello

MICHEL ROCHE
MARIEN VAN STAALAN
WLADISLAW WARINBERG
JOANNA PACHUCKA
ROB HAGEMAN
TOSHIFUMI WAKI
ANDRÁS HEGYI

EEKJE HOENDERDAAL
GENEVIÈVE LECOUFFE
MARIO RIO
MARIËTTE LANDHEER
GÉ VAN LEEUWEN

contrabas

ANTHONY WOODROW
HANS KRUL
BERT VAN DINTEREN
TON DOOMERNIK
HARDMOED GREFE
OSAMU YAMAMOTO
HARKE WIERSMA
ROBERT FRANENBERG
PETER LEERDAM
LIBIA HERNANDEZ

fluit

JO HAGEN
MARIEKE SCHNEEMANN
DÉSIRÉE WOUTENBERG

fluit/piccolo

WIM STEINMANN

hobo

BART SCHNEEMANN
REMCO DE VRIES
vacature

hobo/Engelse hoorn

RON TIJBUIJS

klarinet

HENK DE GRAAF
SJEFF DOUWES
JAN JANSEN

klarinet/basklarinet

ROMKE-JAN WIJMEGA

fagot

JOHN MOSTARD
RONALD KARTEN
MARIEKE STORDIAU

fagot/contrafagot

HANS WISSE

hoorn

PIETER GOUDERJAAN
MARTIN VAN DE MERWE
JAN PEETERS
NICO VAN VLIET
JOS BUURMAN
BOB STOEL

trompet

AD VAN ZON
BENNY WIAME
ARTO HOORNWEG
ANDRÉ HEUVELMAN

trombone

GEORGE WIEGEL
MICHEL TILKIN
FRANS VAN LUIN
PETER VEENHUIZEN

tuba

HENDRIK-JAN RENES

pauken/slagwerk

RANDY MAX
JAN SCHULENBERG
GERARD VERMEULEN
HUUB RIGHARTS
RONALD ENT

harp

CHARLOTTE SPRENKELS

Koor van De Nederlandse Opera

alten

ANNELEEN BIJNEN
MARIJKE BONKES
MARY CURTIS
BARBARA KENNEDY
TRUDY LINDENBERGH
HIROKO MOGAKI
INEZ HAFKAMP
NORIS HRABAR-MULABDIC
MARY DE REUS
JEANETTE ROGGEVEEN
VILJA WOLFF
ELS ZOMERDIJK

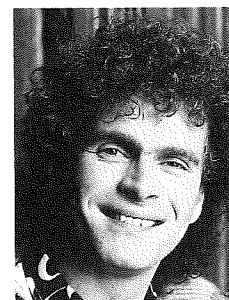
tenoren

HARRIE BUIJS
RUUD FISELIER
WOUTER GOEDHART
PIET VAN KAMPEN
RUUD KOK
LEO POST
HARALD QUAADEN
ANTHONY ROBINS
JAN RIJSENBRIJ
PHILIP SCHUDDEBOOM
HENK DE VRIES
COR DE WIT

bassen

LÜTZEN BAKKER
LEO GEERS
JEROEN VAN GLABBECK
TON KEMPERMAN
JAN MAJOR
JAN POLAK
JEF VAN WERSCH
WOJTEK OKRASKA
JAN POLAK
NICO POWW
IAN SPENCER
RENÉ STEUR
WILLARD TERRAHÉ
RUDOLF VEDDER
MARTIN VIJGENBOOM
JEF VAN WERSCH
FONS VAN ZIJL

De Engelse dirigent **SIMON RATTLE** werd geboren in Liverpool in 1955. Hij studeerde

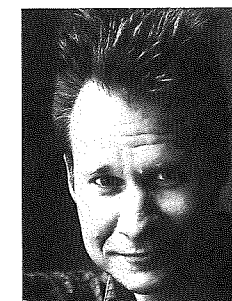

piano, percussie en directie. In 1974 werd hij assistent-dirigent van het Bournemouth Symphony Orchestra and Sinfonietta. In 1977 werd hij benoemd tot dirigent bij het Royal

Liverpool Philharmonic Orchestra en het BBC Scottish Symphony Orchestra en in 1980 chefdirigent en artistiek adviseur van het City of Birmingham Symphony Orchestra, waaraan hij thans als muzikaal directeur verbonden is. De eerste Europese toernee van het CBSO vond plaats in 1982 en later o.m. in 1991 naar het Verre Oosten en in 1992 naar de VS. Het CBSO was tevens te gast tijdens festivals in Parijs, Berlijn, Helsinki, Frankfurt en Vlaanderen en maakte vorig jaar zijn debuut bij de Salzburger Festspiele 1992. Simon Rattle was tevens artistiek directeur van het South Bank Summer Music Festival, vaste gast-dirigent bij het Rotterdams Philharmonisch Orkest en artistiek directeur van de London Choral Society. Als gastdirigent trad hij op met o.m. het London Philharmonic Orchestra, de London Sinfonietta, het Philharmonia Orchestra en het Orchestra of the Age of Enlightenment. In 1991 stichtte Simon Rattle in Birmingham het jaarlijkse kunstfestival *Towards the Millennium*, waar o.m. concerten worden gegeven door het CBSO en het London Sinfonietta, en waar tevens drama, exposities en films uit de 20e eeuw aan bod komen. Simon Rattle maakte als gastdirigent zijn debuut bij het Glyndebourne Festival in 1975, waar hij o.m. in 1991 terugkeerde voor *Così fan tutte* met het Orchestra of the Age of Enlightenment. Verder was hij te gast bij de Scottish Opera en English National Opera en maakte in 1990 zijn debuut bij het ROH Covent

Garden met Janáček's *Het sluwe vosje*. In 1979 maakte hij zijn Amerikaanse debuut met het Los Angeles Philharmonic Orchestra, waar hij in 1981 benoemd werd tot vaste gastdirigent en in 1988 bij het operahuis van Los Angeles met Bergs *Wozzeck*. Tevens dirigeerde hij de orkesten van Chicago, San Francisco, Toronto, Cleveland en Boston. In 1987 debuteerde hij bij de Berliner Philharmoniker met Mahlers *VI. Symfonie*. Gastoptredens volgden verder in Duitsland, Scandinavië, Nederland en Israël. Simon Rattle maakte vele plaat- en cd-opnamen; de meeste met het CBSO maar ook met andere belangrijke Britse en Amerikaanse orkesten. Prijswinnende opnamen van hem zijn o.m. Mahlers *Symfonie No. 2*, Gershwins *Porgy and Bess*. Nieuwe opnamen van hem zijn o.m. Nicholas Maw's *Odyssey*, Janáček's *Het sluwe vosje*, Ravels *La mère l'Oye*, *Daphnis et Chloë* en *Boléro*, Mahlers *I. en VII. Symfonie*, Bartók's *Rhapsodieën* en *II. Vioolconcert*, met Kyung-Wha Chung en het CBSO. Binnenkort zullen opnamen volgen van o.m. Szymanowski's *Stabat mater* en een Liederencyclus van Mahler met Olaf Bär. Simon Rattle is voor het eerst te gast bij De Nederlandse Opera.

De Amerikaanse regisseur **PETER SELLARS** is een van de belangrijkste opera-, theater-

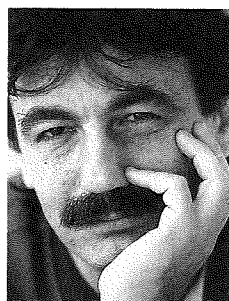
en televisieregisseurs van dit moment. Hij regisseerde meer dan honderd grote en kleine producties in Amerika en daarbuiten. Hij studeerde aan de Harvard University, en vervolg-

gens in Japan, China en India, en werd vervolgens artistiek directeur bij de Boston Shakespeare Company. Op 26-jarige leeftijd werd hij benoemd tot directeur van het American National Theater van het Kennedy Center in Washington, D.C. Voor opera

werkte hij veelvuldig samen met dirigent Craig Smith en zangers en instrumentalisten uit Boston. Händels *Giulio Cesare* en de Mozart-producties *Le nozze di Figaro*, *Don Giovanni* en *Così fan tutte* die voortkwamen uit deze samenwerking waren te zien in New York, Boston, Parijs, Barcelona en Wenen, en werden op video opgenomen en uitgezonden over de hele wereld. In het hedendaagse repertoire realiseerde hij o.m. de wereldpremière van John Adams' en Alice Goodmans *Nixon in China* (samen met choreograaf Mark Morris) in Houston, Los Angeles, Washington, Brooklyn, Amsterdam en Edinburgh, en *The Death of Klinghoffer* in Brussel, Lyon, Wenen, Brooklyn, Los Angeles, San Francisco en Londen. Afgelopen zomer was hij te gast bij de Salzburger Festspiele met Messiaens *St. François d'Assise*, een co-productie met de Parijse Opéra Bastille. Peter Sellars verleende verder zijn medewerking aan Jean-Luc Godards film *King Lear*, regisseerde een rock-video voor Herbie Hancock en produceerde een serie radioprogramma's voor het Museum of Contemporary Art, *The Territory of Art*. Zijn eerste en tot dusver enige film is getiteld *The Cabinet of Dr. Ramirez*. Peter Sellars is artistiek directeur van het Los Angeles Festival, dat deel uitmaakt van een internationaal netwerk tegen racisme en voor etnische, politieke en sociale vrijheid. Hij ontving hiernaast de MacArthur Prize Fellowship. Binnenkort brengt hij een boek met zijn essays uit bij HarperCollins. Peter Sellars was bij DNO eerder te gast voor *Nixon in China* en presenteerde in Amsterdam ook zijn regie van *Ajax*.

Decorontwerper **GEORGE TSPIN** studeerde architectuur in Moskou en theaterdesign in New York. Hij realiseerde, meestal in samenwerking met Peter Sellars, de decors voor o.m. *The Death of Klinghoffer* van John Adams en Alice Goodman in Brussel, Wenen, Lyon, New York en San Francisco, Stravinsky's *Oedipus Rex* voor het Saito

Kinen Festival in Japan met o.m. Jessye Norman, Messiaens *St. François d'Assise* voor

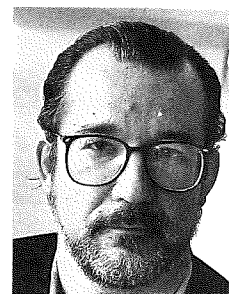

de Salzburger Festspiele 1992 en de Parijse Opéra Bastille en Mozarts *Die Zauberflöte* voor het Teatro Comunale in Florence. Verder realiseerde hij de decors voor het theaterwerk *In the Summer House* voor het Lincoln Theater Center te New York. Hij ontving diverse prijzen voor zijn ontwerpen en vorig jaar vond een expositie plaats in de Twining Gallery te New York met sculpturen en tekeningen die hij maakte t.b.v. zijn theater- en operaproducties. George Tspin is voor het eerst te gast bij DNO.

De kostuumontwerpster **DUNYA RAMICOVA** maakte kostuumontwerpen voor een groot aantal bekende Amerikaanse en Europese operahuizen. Haar recente producties omvatten o.m. *Arcina* in Covent Garden, de wereldpremière van Philip Glass *The Voyage* in de Met, Messiaens *Saint François d'Assise* voor de Salzburger Festspiele en de Opéra de Paris. Behalve voor *Pelléas et Mélisande* werkte Dunya Ramicova ook voor een aantal andere producties met Peter Sellars samen, zoals de onlangs uitgebrachte videoproductie *Die sieben Todsünden* bij de Opera de Lyon, *The death of Klinghoffer*, *Nixon in China* en de film *Cabinet of Dr. Ramirez*. Tevens maakte zij de kostuums voor de Mozart/Da Ponte cyclus van Sellars, welke in een aantal grote operahuizen en op tv te zien is geweest. Dunya Ramicova was met *Nixon in China* eerder te gast bij DNO.

De Amerikaanse lichtontwerper **JAMES F. INGALLS** werkte voor zowel opera-, dans- als theaterproducties. Voor opera realiseerde hij o.m. lichtontwerpen voor Messiaens *St. François d'Assise* in Salzburg, Parijs en

Brussel, Händels *Giulio Cesare* en de Mozart-producties *Così fan tutte*, *Don Giovanni* en *Le nozze di Figaro*, die in Europa en de VS uitgebracht werden op video. Al deze producties waren in regie van Peter Sellars. Tot de dansproducties waaraan hij meewerkte behooren o.m. *L'Allegro*, *Il*

Penseroso ed il Moderato, *Dido and Aeneas*, *Love Song Waltzes and Other Works* in Brussel en de VS, *Ein Herz* bij het Ballet van de Parijse Opéra, *Motorcade* bij het London Contemporary Dance Theatre, alle in choreografieën van Mark Morris. Voor het theater ontwierp hij lichtontwerpen voor o.m. *Ajax* (Holland Festival, Europa en VS), *Richard II* bij de Royal Shakespeare Company en diverse producties in de VS. James F. Ingalls was bij DNO eerder te gast voor *Simon Boccanegra* en *Nixon in China*.

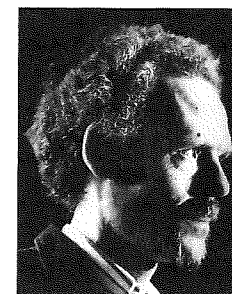
De Franse zangcoach **JANINE REISS** begon haar carrière tegelijkertijd als zangpedagoge en als claveciniste bij het Kamerorkest van de Franse Radio-omroep. Rolf Liebermann haalde haar in 1973 naar de Opéra de Paris, waar zij tot 1980 een staf-functie in muzikaal onderwijs bekleedde.

Als coach begeleidde Janine Reiss, naast diverse operaproducties, zangers als Ruggero Raimondi, Régine Crespin, Katia Ricciarelli en Teresa Berganza, en werkte gedurende tien jaar met Maria Callas, tot aan diens dood in 1977. Tevens assisteerde zij dirigenten als Sir Colin Davis, James Levine, Riccardo Muti, Georges Prêtre, Sir Georg Solti en Herbert von Karajan en was te gast bij diverse internationale festivals.

Als muzikaal adviseur was zij verbonden aan Francesco Rosi's film *Carmen*, en als claveciniste in Joseph Losey's *Don Giovanni*. Janine Reiss was verder te gast bij o.m. het Metropolitan Opera House te New York, het Teatro alla Scala te Milaan, het Teatro Regio te Turijn, het ROH Covent Garden en het Grand Théâtre de Genève. Ze was bij De Nederlandse Opera eerder te gast als coach voor Glucks *Iphigénie en Tauride* in 1991.

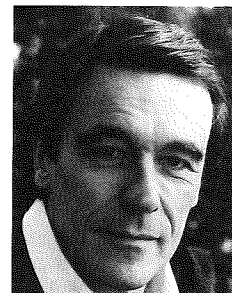
Koordinator **WINFRIED MACZEWSKI** studeerde grafische kunsten en compositie, en

legde zich later toe op kerkmuziek. In 1971 engageerde Rolf Liebermann hem als repetitor en assistent-koordinator aan de Hamburgische Staatsoper. In 1975 werd hij benoemd tot

koordinator van de Deutsche Oper in Düsseldorf. Hij aanvaardde tevens het docentschap aan het Robert Schumann Instituut in deze stad. Winfried Maczewski is de vaste dirigent van het Koor van De Nederlandse Opera. Daarnaast wordt hij regelmatig uitgenodigd voor gastdirigentschappen bij operahuizen, concerten en radio- en cd-opnamen.

De Britse tenor **PHILIP LANGRIDGE** (Pelléas) studeerde aan de Royal Academy of Music te Londen. Hij was te gast in vele belangrijke operahuizen over de hele wereld, zoals het ROH Covent Garden, de Milanese Scala, het Metropolitan Opera House New York en de English National Opera en o.m. tijdens de Salz-

burger Festspiele en de Glyndebourne festival Opera. Hij vertolkte o.m. de rol van Aron in Schönbergs *Moses und Aron*, de titelrol in *Idomeneo* (ROH Covent Garden, Glyndebourne, Milaan, Tokio en Salzburg), Sjoefski *Boris Godoenov* (ROH Covent Garden en La Scala onder Claudio Abbado en de Newyorkse Metropolitan), Ferrando *Così fan tutte* en Loge *Das Rheingold* (Metropolitan onder Levine) en Tito *La clemenza di Tito* (Glyndebourne onder Andrew Davis en Zürich onder Nikolaus Harnoncourt). De rol van Orpheus in Birtwistles *The Mask of Orpheus* vertolkte hij bij ENO en de rol van Pelegrin in Tippetts *New Year* in Glyndebourne. Ook zong hij vele Britten-partijen, b.v. Captain Vere *Billy Budd* (Scottish Opera, ENO, Opera North en de Kölner Oper, in regie van Willy Decker), de titelrol in *Peter Grimes* (ROH Covent Garden en ENO), Aschenbach *Death in Venice* (Scottish Opera en ROH Covent Garden) en *The Turn of the Screw* (ENO). Verder is hij zeer vertrouwd met werk van Janáček, in wiens *Osud* hij te gast was bij ENO, een productie die de Olivier Award for Opera ontving en die op cd werd opgenomen onder Sir Charles Mackerras, *Jenufa* (ROH Covent Garden en Glyndebourne) en *De zaak Makropoulos* (ENO onder Mackerras). Philip Langridge werkte met dirigenten als Andre Previn, Zubin Mehta, Semyon Bychkov, Bernard Haitink, Andrew Davis, Riccardo Chailly, Simon Rattle, Daniel Barenboim, Sir Colin Davis, Roger Norrington, Simon Rattle, Gennadi Rozhdestvensky en Sir Georg Solti, en trad als concertzanger op met talrijke beroemde orkesten. Hiertoe behoren het Chicago Symphony, de Berliner Philharmoniker, de Wiener Philharmoniker, het London Symphony, het Koninklijk Concertgebouw-orkest, het Concentus Musicus Wien, het Orchestre de Paris, het orkest van de Bayerischer Rundfunk, het City of Birmingham Symphony, het Boston Symphony en het Philharmonia Orchestra. Philip Langridge is hiernaast op vele opna-

men te horen, zoals *Moses und Aron* (tevens winnaar van een Grammy Award), Stravinsky's *The Rake's Progress*, Ravels *L'Enfant et les sortilèges* en Haydns *Die Schöpfung*. Philip Langridge ontving de Royal Philharmonic Society Charles Heidsieck Champagne Singer of the Year Award 1989/1990, en werd onderscheiden door de Worshipful Company of Musicians 1993. Tijdens de Salzburger Festspiele zal hij te gast zijn als Nero *L'Incoronazione di Poppea* en Sjoefski *Boris Godoenov*. Bij DNO was hij in het seizoen '82/'83 voor het laatst te gast als titelrolvertolker in *Dorian Gray*.

Sopraan **ELISE ROSS** (Mélisande) werd in Europa vooral bekend door haar vertolkingen

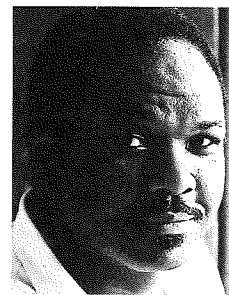

van 20e eeuwse muziek, aanvankelijk met name van Luciano Berio, in wiens *Passaggio* zij optrad tijdens de wereldpremière in Rome. Deze productie ging verder op toernee met het

London Sinfonietta. Als soliste was zij vervolgens te gast tijdens belangrijke Europese festivals, w.o. het Festival van Warschau, het Maggio Musicale Fiorentino, de Biennale van Venetië en het Holland Festival. Tot haar meest opvallende successen behoren o.m. Schönbergs *Pierrot Lunaire* en de rol van Marie in Bergs *Wozzeck*. Deze rol vertolkte zij eveneens bij de Los Angeles Music Centre Opera. Verder vertolkte zij de rol van Cherubino *Le nozze di Figaro* bij Opera 80, Opera North en de Long Beach Opera in de VS. Op het concertpodium trad Elise Ross o.m. op met het London Philharmonic Orchestra, het City of Birmingham Symphony Orchestra en het Nash Ensemble. Vorig jaar trad ze op in *Pierrot Lunaire* met de Birmingham Contemporary Music Group tijdens een toernee door de VS, en dit seizoen was ze te gast voor Kurt Weills *Die sieben*

Todessünden met het Zweeds Radio Orkest o.l.v. Esa-Pekka Salonen en het Los Angeles Philharmonic Orchestra. Tevens verleende ze haar medewerking aan Bergs *Wozzeck*-fragmenten met de Berliner Philharmoniker, Sjoefskovitsj's *XIV. Symfonie* en Ravels *L'Enfant et les sortilèges*. Elise Ross is op opnamen o.m. te horen in Weills *Die sieben Todessünden*, die tevens op televisie werd uitgezonden, en die uitgevoerd werd in de Royal Festival Hall te Londen. Tot haar engagementen behoren o.m. de rol van Zerlina *Don Giovanni* met het City of Birmingham Symphony Orchestra onder Simon Rattle en Sjoefskovitsj's *XIV. Symfonie* met het Ensemble Intercontemporain. Elise Ross zal deze maand tevens te gast zijn bij het Rotterdams Philharmonisch Orkest voor de concertante uitvoering van Berlioz' *Roméo et Juliette*. Zij was bij DNO eerder te gast in *Cantate* en *Laborintus*.

De Jamaicaanse bas-bariton **WILLARD WHITE** (Golaud) werd boven alles bekend door zijn

vertolking van de titelrol in *Porgy and Bess*, een rol die hij meermalen zong tijdens het Glyndebourne Festival o.l.v. Simon Rattle en waarmee hij op twee verschillende plaatopnamen

te horen is, onder Lorin Maazel en onder Simon Rattle. De laatste werd bekroond met de Gramophone Opera of the Year. Met de Glyndebourne-productie van *Porgy and Bess* werd het lopende seizoen van ROH Covent Garden geopend, met Willard White in de hoofdrol. Daarnaast was hij Leporello *Don Giovanni* bij de Scottish Opera en in het Théâtre de Genève, en Boris in Sjoefskovitsj' *Lady Macbeth* van Mstensk bij de English National Opera. Tot zijn recentere successen behoren Wotan *Der Ring des Nibelungen* in Glasgow en Golaud *Pelléas et*

Mélisande in Londen. Als concertzanger trad hij o.m. op tijdens de Proms in *Elgars Dream of Gerontius* o.l.v. Andrew Davis, in Paul McCartneys *Liverpool Oratorio* in Londen, New York en Tokio en Bergs *Moses und Aron* in Edinburgh. Willard White is o.a. te horen op een opname van Mozarts *Requiem* o.l.v. Franz Welser-Möst. In 1989 trad hij met succes op als acteur in Shakespeares *Othello* met de Royal Shakespeare Company, een productie die ook op tv uitgezonden werd. Zijn leven en carrière werden verfilmd en uitgezonden in de *South Bank Show*. Willard White was bij DNO reeds te gast in het begin van zijn carrière, en trad o.m. op in Dvoráks *Rusalka*, Beethovens *Fidelio*, Strauss' *Elektra*, Moessorgski's *Boris Godoenov* en nog vorig seizoen in *La damnation de Faust*, alle in regie van Harry Kupfer.

De Britse bas **ROBERT LLOYD** (Arkel) studeerde aan de Oxford University en begon

zijn carrière aanvankelijk als historicus. Op 28-jarige leeftijd ging hij zich toeleggen op zijn zangcarrière en werd in 1972 geëngageerd door het ROH Covent Garden. Bij dit operahuis bouwde hij

een omvangrijk repertoire op, en werkte er samen met de grootste dirigenten en regisseurs. Tevens ontwikkelde hij een freelance carrière, die hem bracht in 's werelds belangrijkste operahuizen. Robert Lloyd was de eerste Britse bas die de titelrol vertolkte in Moessorgski's *Boris Godoenov* bij het ROH Covent Garden: de productie van Andrej Tarkovski uit 1983, die geschiedenis schreef bij gastvoorstellingen bij de Kirov Opera in 1990 en die tevens internationaal op televisie werd uitgezonden. Met deze productie was hij eveneens te gast bij de Wiener Staatsoper in 1991 o.l.v. Claudio Abbado. Verder was hij Boris Godoenov in de Harry

Kupfer-productie bij DNO en in die van Piero Faggioni te Florence. Tot zijn meest recente engagementen behoren *Parsifal* bij het ROH Covent Garden, *Der fliegende Holländer* in de Milanese Scala, *Lohengrin* bij de Wiener Staatsoper onder Claudio Abbado, een productie die tevens op tv uitgezonden werd, een nieuwe productie van *Parsifal* bij de Metropolitan Opera onder James Levine en bij de Scala te Milaan onder Riccardo Muti. Dit seizoen bracht hem terug naar het ROH Covent Garden voor *Pelléas et Mélisande*, en verder naar San Francisco (*Don Carlos*), Philadelphia (*Oedipus Rex*), Wenen en Madrid (*Die Zauberflöte*) en Chicago (*Le Cid*). Robert Lloyd werkte met vele belangrijke orkesten en werkte mee aan diverse televisieproducties, b.v. *Six Foot Cinderella* over de bas(stem) en *Blauwbaards Burcht*, een productie die de Royal Philharmonic Society Award for Television ontving en de Prix d'Italia, en die nu tevens op laser disc verkrijgbaar is. Robert Lloyd is te horen op vele plaat- en cd-opnamen, o.a. *Parsifal*, *Die Entführung aus dem Serail*, *The Dream of Gerontius* en *Mozarts Requiem* (onder Carlo Maria Giulini, een opname die een Grammy Award ontving), *Rigoletto*, *Don Giovanni*, Händels *Messiah* (onder Charles Mackerras), *Die Zauberflöte* en *The Beggar's Opera*. Ook verscheen hij op video-opnamen van *L'Incoronazione di Poppea*, *Les contes d'Hoffmann* en *Don Carlos*. Robert Lloyd was bij DNO, behalve als titelrolvertolker in *Boris Godoenov*, eerder te gast in Verdi's *Simone Boccanegra* en *Parsifal*.

De Britse mezzosopraan **FELICITY PALMER** (Geneviève) beschikt over een omvangrijk repertoire, variërend van Händel tot Janáček en Messiaen en is te gast voor operaproducties, concerten en recitals over de hele wereld. Tot haar meest opvallende successen behoren o.m. de titelrol in Glucks *Armide* tijdens het Spitalfields Festival, een productie waarvan tevens een opname gemaakt werd, en de rollen van Marcellina

Le nozze di Figaro in Glyndebourne en Kabanicha *Káta Kabanová* bij de Lyric Opera

of Chicago. Meer recente engagementen zijn die van Gravin in Tjaikovski's *Pique Dame* tijdens het Glyndebourne Festival en Klytaemnestra in Strauss' *Elektra* in

Leipzig en later bij de Welsh National Opera. Haar concertante repertoire omvat o.a. de Europese première van Sir Michael Tippett's *Mask of Time*, Elgars *The Dream of Gerontius* in Moskou onder Jevgenji Svetlanov en vele optredens tijdens de BBC Proms. Op plaat- en cd-opnamen is zij o.m. te horen in Stravinsky's *Le Rossignol*, vocale werken van Benjamin Britten en Tippett's *King Priam*. Felicity Palmer was bij DNO eerder te gast als Kabanicha *Káta Kabanová* en Mutter/Knuspershexe *Hänsel und Gretel*.

De Franse sopraan **GAËLE LE ROI** (Yniold) studeerde aan het Atelier d'Interprétation

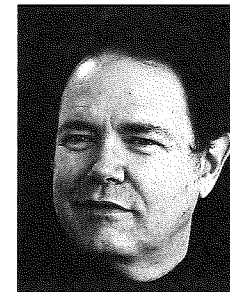

Vocale et Dramatique de l'Opéra de Lyon bij Eric Tappy. Zij debuteerde tijdens de Chorégies d'Orange in Verdi's *Macbeth* o.l.v. Thomas Fulton en in regie van Petrika Ionescu. Gaële le

Roi vertolkte bij de Opéra de Lyon de rollen van Het vuur en De nachtegaal in Ravels *L'Enfant et les sortilèges* en Soeur Constance in Poulencs *Les dialogues des Carmélites* o.l.v. Kent Nagano. Verder was zij te gast bij de Opéra d'Avignon als Papagena *Die Zauberflöte* en Blonde *Die Entführung aus dem Serail* en tijdens diverse festivals in haar geboorteland, b.v. het Bach Festival en het Festival de Sisteron, waar zij optrad onder

Michel Corboz en tevens in Aix-en-Provence voor een Strauss- en Debussy-recital. Met Michel Corboz gaf zij diverse concerten, w.o. Händels *Messiah* en Mendelssohns *Eliah*. Gaële le Roi werkt regelmatig voor televisie en film. Voor de film *Mon chère sujet* van Anne-Marie Mieville ontving zij de Prix d'Interprétation Féminine tijdens het Festival van Digne-les-Bains. Op plaat- en cd-opnamen is zij te horen in Offenbachs *Les Brigands* o.l.v. John Eliot Gardiner, Fauré's *Requiem* en Berlioz' *La mort d'Ophélie*. Met de rol van Yniold maakt Gaële le Roi haar debuut bij DNO.

De bariton **CHARLES VAN TASSEL** (Médecin) werd geboren in New York en studeerde

o.m. bij Jan Tamaru in Wiesbaden. Van 1968 tot en met 1978 werkte hij in Duitsland, waar hij o.m. optrad als Graaf Almaviva *Le nozze di Figaro*, Posa *Don Carlos*, Marcello *La bohème*, Jochanaan

Salome en als titelrolvertolker in *Don Giovanni*. Met de rol van Ford in Tito Gobbi's *Falstaff*-productie bij Opera Forum kwam hij naar Nederland. Hij is hier vooral bekend geworden als concertzanger in oratoria, liederen en hedendaagse muziek, terwijl hij tevens meewerkte aan diverse tv-, film- en plaatopnamen, met als meest recente een cd van Ives-liederen samen met de pianist Marien van Nieukerken. Bij DNO was hij eerder te gast in o.m. Tsjaikovski's *Pique Dame*, in de Harry Kupfer-producties van Strauss' *Salome* en *Frau ohne Schatten* en Param Virs double-bill *Snatched by the Gods/Broken Strings*. Volgend seizoen keert hij terug voor de rol van Modest Tsjaikovski in Schats *Symposion*.

De Nederlandse bariton **LEO GEERS** (Berger) studeerde aan het Brabants Con-

servatorium bij Marius van Altena en vervolgde zijn opleiding in de operaklas van het Sweelinck Conservatorium in Amsterdam. Vanaf 1984 volgde hij lessen bij Cora Canne Meijer en Gérard Souzay. Sinds 1987 is Leo Geers lid van het Koor van De Nederlandse Opera.

Daarnaast treedt hij regelmatig op in binnen- en buitenland als opera-, oratorium- en liedderenzanger en werkt hij mee aan radio-opnamen. Voor de radio vertolkte hij solorollen in Zandonai's *Romeo e Giulietta*, Richard Strauss' *Friedenstag* en Prokoviev's *Oorlog en Vrede*. Bij DNO was hij eerder solistisch te horen in o.a. *Madama Butterfly*, *Ariane et Barbe-bleue*, *Idomeneo* en *Samson et Dalila*.

Het **ROTTERDAMS PHILHARMONISCH ORKEST** bestaat sinds 1918 en verwierf naam onder Eduard Flipse, die van 1930 tot 1962 chefdirigent was. Door de verwoestingen tijdens het bombardement in 1940 werd het orkest een vaste behuizing ontnomen, en pas vanaf 1966 kon het terecht in het concertgebouw De Doelen in Rotterdam. Van 1962 tot 1968 was Franz-Paul Decker chef-dirigent, opgevolgd door Jean Fournet tot 1973. Sinds 1967 was ook Edo de Waart verbonden aan het orkest en hij nam in 1973 het chefdirigentschap over. Onder diens leiding ontstond een belangrijke operacultuur en werden vele symfonische successen behaald. Na het vertrek van De Waart naar San Francisco in 1973 volgden David Zinman en James Conlon als chefdirigenten, en vanaf 1991 de huidige chefdirigent Jeffrey Tate. In de loop der jaren hebben talloze gastdirigenten het RPhO geleid, zoals Eduard van Beinum, Herbert Blomstedt, Karl Böhm, Antal Dorati, Bernard Haitink, Kyriell Kondrasjin, Erich Leinsdorf, Lorin Maazel, Simon Rattle, Valery Gergiev

en Gennadi Rozhdestvensky. Het orkest speelde in alle bekende muziekcentra van Europa, was vijfmaal te gast in de VS en maakte drie toernees door het verre oosten, alsmede diverse cd-opnamen. Het Rotterdams Philharmonisch was eerder te gast bij De Nederlandse Opera met o.a. *La damnation de Faust* en de wereldpremière van Alfred Schnittkes *Life with an Idiot*.

In 1965 werd door het toenmalige ministerie van CRM (nu WVC) het initiatief genomen tot de oprichting van de Nederlandse Koorstichting, waarin het Nederlands Kamerkoor en Het Nederlands Operakoor werden ondergebracht. Met ingang van 1 januari 1984 is Het Nederlands Operakoor deel gaan uitmaken van De Nederlandse Operastichting. Vanaf september 1988 wordt het thans ca. zestig leden tellende **KOOR VAN DE NEDERLANDSE OPERA** geleid door Winfried Maczewski. De werkzaamheden van het koor bestaan voornamelijk uit medewerking aan produkties van De Nederlandse Opera. Het operakoor is niet alleen in muzikaal opzicht van fundamenteel belang in de uitvoeringspraktijk van een opera, maar vormt ook een belangrijk element binnen het concept van de (moderne) regie, waardoor het geïntegreerd deelneemt aan de handeling. Af en toe is het koor in de gelegenheid mee te werken aan concerten van symfonieorkesten. Zo werden in de afgelopen jaren enkele programma's uitgevoerd met o.m. het Nederlands Philharmonisch Orkest, het Forum Philharmonisch Orkest, het Rotterdams Philharmonisch Orkest en het Concertgebouworkest. De leden van dit beroepskoor laten zich menigmaal solistisch horen. Behalve in het meer gangbare repertoire van Monteverdi's *Orfeo* tot en met *The Rake's Progress* van Stravinsky, treedt het koor op in werken van eigentijdse componisten. Zo heeft het een aantal wereldpremières helpen realiseren, waaronder *Reconstructie*, *Houdini*, *Naima* en *Ithaka*.

VERENIGING VRIENDEN VAN DE OPERA

U bent geïnteresseerd in opera ?

U bent een regelmatig bezoeker van de opera ?

U wilt daarom meer betrokken zijn bij de opera ?

De Vereniging Vrienden van de Opera biedt u daartoe de gelegenheid.

De Vereniging heeft zich ten doel gesteld de belangstelling voor opera en in het bijzonder die voor De Nederlandse Opera, in al zijn facetten te bevorderen.

Lezingen

Regelmatig worden bijeenkomsten georganiseerd waar deskundigen toelichting geven op en achtergrondinformatie verstrekken over produkties van De Nederlandse Opera, waarbij medewerkers aan de betreffende produkties veelal betrokken zijn.

Bulletin Opera

Vijfmaal per seizoen verschijnt het Bulletin Opera, waarin opgenomen informatie over nieuwe produkties, interviews en achtergrondartikelen, discografie, de opera-agenda en bestuursmededelingen. Begin september verschijnt het speciale Reisnummer (zie onder Reizen).

Reizen

De Vereniging organiseert ééndaagse reizen naar operahuizen in Antwerpen, Bonn, Dortmund, Duisburg, Düsseldorf, Essen en Keulen. In seizoen 1993-1994 worden daar de operahuizen in Brussel en Gent aan toegevoegd. De reizen worden per touringcar gemaakt en tijdens de reis is er volop informatie over de betreffende voorstelling, aangevuld met een aangepast muzikaal programma.

In het seizoen 1993-1994 staan o.a. op het programma: *Otello*, *Rigoletto*, *La Traviata*, *Turandot*, *Tosca*, *La Fanciulla del West*, *Madame Butterfly*, *Carmen*, *Lohengrin*, *Rienzi*, *Arabella*, *Peter Grimes*, *Hoffmann's Vertellingen*.

Masterclasses

Ervaren vocalisten geven masterclasses aan veelbelovende jonge operazangers, welke door de Vrienden kunnen worden bijgewoond.

Exclusief Vriendenabonnement

De Nederlandse Opera stelt jaarlijks, speciaal voor de Vrienden een opera-abonnement samen, waarop uitsluitend Vrienden kunnen intekenen.

Contributie per seizoen

Individueel lidmaatschap	f45,-
Gezinslidmaatschap (2 pers.)	f60,-
Donateur	f100,-

Aanmelding

door overmaking van een der vermelde bedragen

op:	giro	32.500
	bank	43.40.57.207
	o.v.v. 'nieuw lidmaatschap'	

VOOR INFORMATIE EN LIDMAATSCHAP KUNT U CONTACT OPNEMEN MET HET SECRETARIAAT VAN DE VERENIGING OP MAANDAG, DINSDAG EN DONDERDAG (9.00 - 13.00 UUR).
WATERLOOPLEIN 22, 1011 PG AMSTERDAM, TEL. 020 - 551 82 82.